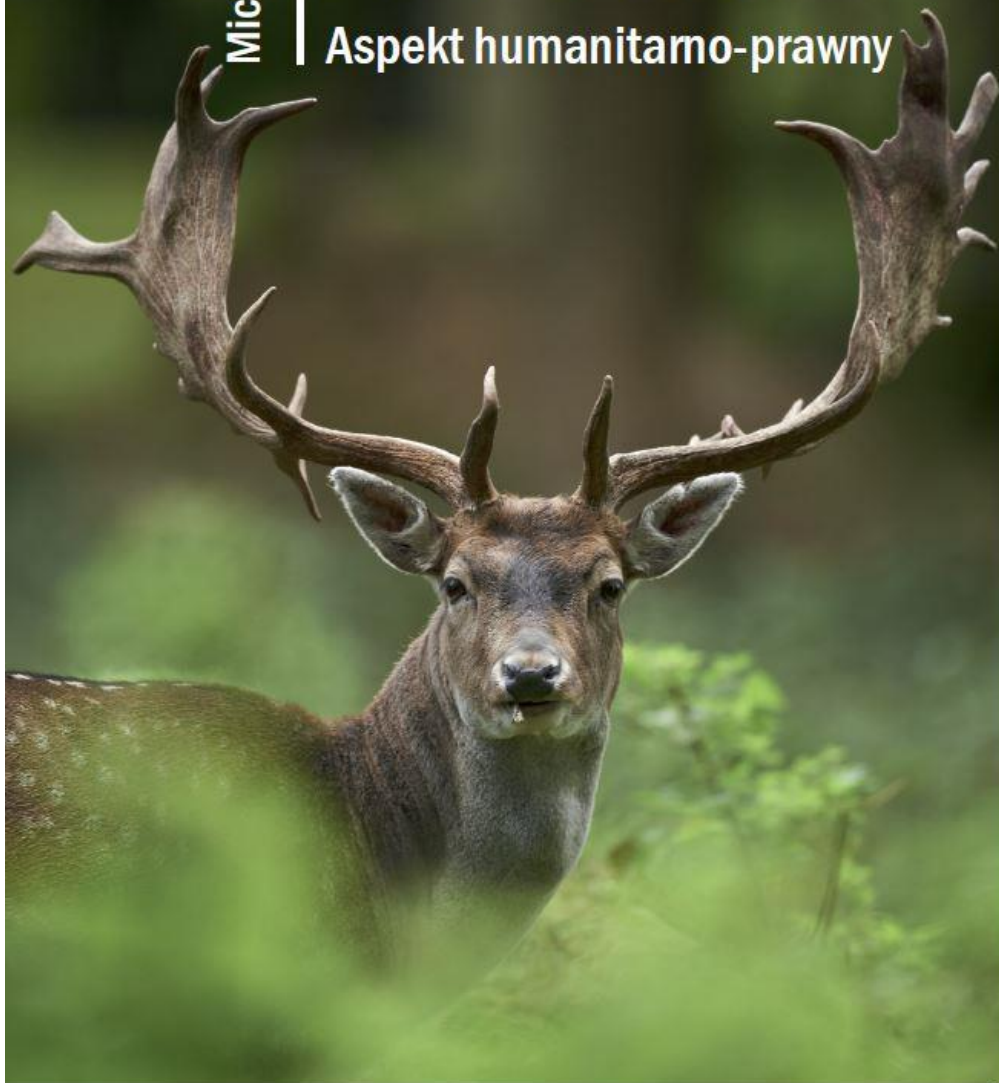

Magdalena
Micińska-Bojarek

Łowiectwo

Aspekt humanitarno-prawny

Łowiectwo

Aspekt humanitarno-prawny

Magdalena Micińska-Bojarek

Łowiectwo

Aspekt humanitarno-prawny

**SILVA
RERUM**

Wydawnictwo Naukowe SILVA RERUM

Poznań 2014

Recenzja:
dr hab. Tomasz Pietrzykowski
prof. UMK dr hab. Agnieszka Skóra

© 2014 by Magdalena Micińska-Bojarek
© 2014 by Wydawnictwo Naukowe SILVA RERUM

All rights reserved

ISBN /e-book PDF/: 978-83-64447-25-9

Wydanie drugie uzupełnione i zmienione:
Wydawnictwo Naukowe SILVA RERUM
Poznań 2014

Redakcja naukowa – Anna Dolska
Korekta – Paulina Wiśniewska
Projekt okładki – Studio StrefaDTP
Zdjęcie na I stronie okładki: ©sw_stock - fotolia.com
Zdjęcie Autorki na II stronie okładki: Tomasz Pietrzyk
Skład komputerowy – Zbigniew Dziemianko

Skład ukończono w kwietniu 2014 r.

***Składam serdeczne podziękowania
Zenonowi Kruczyńskiemu i Arkadiuszowi Glaasowi
za pomoc w przygotowaniu tej książki
Autorka***

Spis treści

Wykaz skrótów

Wstęp

Rozdział I

Wprowadzenie do problematyki łowiectwa

1. Istota problemu współczesnego łowiectwa
2. Cel i zakres badawczy pracy
3. Organizacja łowiectwa w Polsce – zagadnienia wybrane
 - 3.1. Łowiectwo a myślistwo – uwagi terminologiczne
 - 3.2. Łowiectwo a zasady ekologii
 - 3.3. Polski Związek Łowiecki – cechy organizacji
 - 3.4. Obwody łowieckie a obszary chronione
 - 3.5. Zwierzyna łowna
 - 3.6. Gospodarka łowiecka
 - 3.7. Geneza i rozwój prawa łowieckiego

Rozdział II

Zasady przewodnie ochrony zwierząt – geneza, rozwój, źródła prawa

1. Humanitaryzm – narodziny i rozwój idei
 - 1.1. Uwagi ogólne
 - 1.2. Prawo międzynarodowe
 - 1.3. Prawo Unii Europejskiej
 - 1.4. Prawo krajowe
2. Ochrona i poszanowanie życia zwierząt
 - 2.1. *Soft law*
 - 2.2. Prawo konwencyjne

2.3. Instytucje Unii Europejskiej

3. Dereifikacja zwierząt

3.1. Dereifikacja a prawa podmiotowe

3.2. Trofeistyka i język myśliwski jako przykłady reifikacji zwierząt

4. Status prawny zwierzyny w świetle zasad przewodnich ochrony zwierząt

Rozdział III

Ochrona życia zwierząt i jej derogacja w prawie krajowym

1. Klauzule derogacyjne z ustaw o ochronie przyrody i ochronie zwierząt

1.1. Uwagi ogólne

1.2. Przestępka ochrony przyrody

1.3. Przestępka badań naukowych

1.4. Przestępka racjonalnej gospodarki

1.5. Przestępka bezpieczeństwa

1.6. Przestępka eutanatyczna

2. Gospodarka łowiecka jako gospodarka racjonalna

2.1. Uwagi ogólne

2.2. Nieracjonalność uśmiercania ptaków łownych

Rozdział IV

Humanitarny standard uboju, uśmiercania i pozyskiwania zwierząt

1. Uwagi ogólne

1.1. Zasada niezwłoczności

1.2. Zasada doskonalenia warunków, metod i narzędzi

1.3. Zasada profesjonalizacji

2. Polowanie a humanitarny standard uboju i uśmiercania

2.1. Formy pozyskiwania zwierząt – polowania indywidualne i zbiorowe

- 2.2. Regulaminowe przepisy etyki łowieckiej
- 2.3. Zasada pewności uśmiercania a prawo i praktyka łowiecka
- 2.4. Zasada niezwłoczności uśmiercania a reguły poszukiwania postrzałka
- 2.5. Metody i narzędzia dobijania postrzałka
- 2.6. Łowiectwo a profesjonalizacja uśmiercania
- 2.7. Udział dzieci w polowaniu

Podsumowanie i wnioski końcowe

Literatura

Wykaz aktów prawnych

Akty prawa krajowego

Umowy międzynarodowe

Akty prawa unijnego

Orzecznictwo

Propozycje zmian legislacyjnych

Propozycje zmian legislacyjnych

USTAWA

z dnia ... r.

o zmianie ustawy — Prawo łowieckie

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. nr 42 poz. 372 i nr 113 poz. 984 oraz z 2004 r. nr 92 poz. 880) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 42 ust. 8, 42b ust. 1 i 2, 43 ust. 3 i 57 ust 1 pkt 7 w różnych przypadkach wyrazy „polowanie indywidualne” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „polowanie”;
- 2) w art. 8:
 - a) do ust. 3c po pkt 1-2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „Dla obwodów łowieckich, na terenie, których znajdują się obszary Natura 2000, lub ich części, sporządza się wraz z prognozą oddziaływania na środowisko”;
 - b) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu: „Wieloletnie łowieckie plany hodowlane dla rejonów łowieckich w granicach, których znajdują się obszary Natura 2000 lub ich części sporządza się wraz z prognozą oddziaływania na środowisko”;
- 3) uchyla się art. 17.1 pkt 3a;
- 4) w art. 42:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Polowanie może być wykonywane wyłącznie przez członków Polskiego Związku Łowieckiego”;
 - b) ust. 2. pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Legitymację członkowską Polskiego Związku Łowieckiego wraz z aktualnym potwierdzeniem zdolności strzeleckiej”;
 - c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu: „Uprawnienia do wykonywania polowania wygasają, o ile zainteresowany w okresie 10 lat od ich nabycia nie złoży, z wynikiem pozytywnym, przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Polski Związek Łowiecki egzaminu okresowego potwierdzającego zdolność strzelecką”;
- 5) w art. 43:
 - a) uchyla się ust. 1 i ust. 1a;
 - b) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „Sposób powoływania komisji egzaminacyjnych oraz zakres i tryb przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 42 ust. 4 pkt 3, art. 42 ust. 6 pkt 3, art. 42 ust. 7 pkt 3 i art. 42a ust. 1, 42 ust. 10a” uwzględniając;
 - c) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „Wzory dokumentów potwierdzających uzyskanie i aktualizację uprawnień, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1, 42 ust. 3 i art. 42a ust. 1;
- 6) w art. 53 uchyla się pkt 1.

Art. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA
z dnia ... r.
w sprawie ustalenia listy gatunków zwierząt łownych
(Dz. U. z dnia... r.)

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. nr 42 poz. 372 i nr 113 poz. 984 oraz z 2004 r. nr 92 poz. 880 ze zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następującą listę gatunków zwierząt łownych:

1) zwierzyna gruba:

- a) łoś (*Alces alces*),
- b) jeleń szlachetny (*Cervus elaphus*),
- c) jeleń sika (*Cervus nippon*),
- d) daniel (*Dama dama*),
- e) sarna (*Capreolus capreolus*),
- f) dzik (*Sus scrofa*),
- g) muflon (*Ovis aries musimon*);

2) zwierzyna drobna:

- a) lis (*Vulpes vulpes*),
- b) jenot (*Nyctereutes procyonoides*),
- c) kuna domowa (*Martes foina*),
- d) norka amerykańska (*Mustela vison*),
- e) tchórz zwyczajny (*Mustela putorius*),
- f) szop pracz (*Procyon lotor*),
- g) piżmak (*Ondatra zibethicus*),
- h) dziki królik (*Oryctolagus cuniculus*).

2. Do zwierzyny płowej zalicza się gatunki zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a-e.

3. Do drapieżników zalicza się gatunki zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a-f.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 marca 2005 r. w sprawie ustalenia listy gatunków zwierząt łownych (Dz. U. 2005 nr 45 poz. 433).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem... r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA
z dnia... r.
w sprawie szczegółowych zasad i warunków wykonywania polowania
oraz obowiązku znakowania tusz
(Dz. U. z dnia... r.)

Na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. nr 42, poz. 372 i nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. nr 92, poz. 880 ze zm.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki wykonywania polowania;
- 2) szczegółowe warunki znakowania tusz łosi, jeleni, danieli, muflonów, saren i dzików;
- 3) wzór upoważnienia do wykonywania polowania;
- 4) wzór książki ewidencji pobytu na polowaniu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ambonie – rozumie się przez to nadziemne stanowisko myśliwskie, z którego korzystają myśliwi w czasie polowania, oczekując na zwierzynę;
- 2) broni załadowanej – rozumie się przez to broń z co najmniej jednym nabojem umieszczonym w komorze naboowej lub w znajdującym się w broni magazynku;
- 3) chmarze – rozumie się przez to stado łosi, jeleni lub danieli;
- 4) licówce – rozumie się przez to łanię prowadzącą chmarę i czuwającą nad jej bezpieczeństwem;
- 5) maksymalnym załadunku broni – rozumie się przez to całkowite załadowanie magazynka oraz wprowadzenie naboju do wszystkich komór naboowych broni;
- 6) myśliwym – rozumie się przez to osobę fizyczną uprawnioną do wykonywania polowania;
- 7) narogach – rozumie się przez to jadalne narządy wewnętrzne zwierzyny grubej: płuca, serce, wątrobę i nerki;
- 8) nocy – rozumie się przez to okres doby zaczynający się godzinę po zachodzie słońca i kończący się godzinę przed wschodem słońca;
- 9) otoku – rozumie się przez to linkę, na której prowadzony jest pies;
- 10) podkładaczu z psem – rozumie się przez to myśliwego naganającego zwierzynę z psem lub psami;
- 11) polowaniu – rozumie się przez to polowanie wykonywane przez jednego myśliwego, działającego niezależnie od innych myśliwych, znajdujących się w tym

samym obwodzie łowieckim oraz polowanie na drapieżniki przy stogach i norach, wykonywane przez więcej niż jednego myśliwego z udziałem podkładacza z psem

12) polowaniu przy stogach – rozumie się przez to polowanie na drapieżniki z udziałem psów, na którym myśliwi zajmują stanowiska przy stogach i oddają strzały wyłącznie do zwierzyny odchodzącej od stogów;

13) postrzałku – rozumie się przez to zranioną w wyniku postrzału zwierzynę;

14) przyspieszniku – rozumie się przez to urządzenie zmniejszające, przy oddawaniu strzału, siłę oporu języka spustowego;

15) przystrelaniu broni – rozumie się przez to wyregulowanie przyrządów celowniczych, a następnie sprawdzenie na strzelnicy celności oddawanych strzałów;

Rozdział 2

Warunki wykonywania polowania

§ 3. 1. Do wykonywania polowania oraz odstrzału zwierząt stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka dopuszczona jest wyłącznie myśliwska broń palna długa centralnego zapłonu, o lufach gwintowanych lub gładkich, z wyłączeniem broni czarnoprochowej, pistoletów i rewolwerów, z której po maksymalnym załadowaniu można oddać najwyżej sześć pojedynczych strzałów, z tym że do magazynka broni samopowtarzalnej można załadować jednorazowo najwyżej dwa naboje.

2. Używana do polowania broń myśliwska o lufach gwintowanych musi być przeznaczona do strzelania amunicją myśliwską charakteryzującą się energią pocisku nie mniejszą niż 1000 J w odległości 100 m od wylotu lufy.

3. Polowanie na zwierzynę grubą odbywa się, z zastrzeżeniem ust. 4, wyłącznie z użyciem broni myśliwskiej, o której mowa w ust. 2 oraz naboju myśliwskich z pociskami półpłaszczowymi, przy czym:

1) przy polowaniu na łosie energia pocisku w odległości 100 m od wylotu lufy nie może być mniejsza niż 2500 J;

2) przy polowaniu na jelenie, danielle, muflony i dziki, z wyłączeniem dzików warchlaków, energia pocisku w odległości 100 m od wylotu lufy nie może być mniejsza niż 2000 J.

4. Dopuszcza się polowanie na zwierzynę grubą, z wyjątkiem łosi i jeleni byków, z użyciem broni myśliwskiej o lufach gładkich oraz myśliwskich naboju kulowych.

5. Do wykonywania polowania na zwierzynę drobną, z zastrzeżeniem ust. 6, używa się wyłącznie broni myśliwskiej o lufach gładkich oraz myśliwskich naboju śrutowych ze śrutem o średnicy do 4,5 mm.

6. Do wykonywania polowania na drapieżniki używa się broni myśliwskiej o lufach gwintowanych oraz myśliwskich naboju z pociskami półpłaszczowymi i pełnopłaszczowymi lub broni myśliwskiej o lufach gładkich oraz naboju myśliwskich wymienionych w ust. 4 lub 5.

§ 4.1. Do wykonywania polowania dopuszcza się używanie wyłącznie urządzeń optycznych, w których obraz celu powstaje w świetle naturalnym i nie jest przetwarzany przez urządzenia elektroniczne, przy czym znak celowniczy w urządzeniu optycznym może być podświetlany. Urządzenie optyczne może zawierać dalmierz.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy lornetek używanych do obserwacji.

3. Dopuszcza się dochodzenie postrzałka z użyciem sztucznego źródła światła, nieprzytwierdzonego do broni.

§ 5. 1. Przy wykonywaniu polowania należy brać pod uwagę, że:

1) polowanie z psami może odbywać się w okresie od dnia 1 października do dnia 31 stycznia; ograniczenie to nie dotyczy polowania z psami na drapieżniki oraz poszukiwania postrzałka z psem na otoku;

2) poszukiwanie postrzałka zwierzyny grubej w obwodzie łowieckim, w którym myśliwy nie ma upoważnienia do wykonywania polowania, może odbywać się pod warunkiem niezwłocznego zawiadomienia o tym dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, nie później jednak niż po upływie 12 godzin od rozpoczęcia poszukiwań; poszukujący postrzałka może korzystać z pomocy innego myśliwego, a także korzystać z psa prowadzonego na otoku;

3) dopuszcza się poszukiwanie postrzałka zwierzyny grubej na terenie niewchodzącym w skład obwodu łowieckiego za zgodą władającego terenem i z zachowaniem szczególnych środków bezpieczeństwa; poszukujący postrzałka może korzystać z pomocy innego myśliwego, a także korzystać z psa prowadzonego na otoku;

4) zgoda, o której mowa w pkt 3, nie musi być wydawana w każdym przypadku postrzelenia zwierzyny, lecz może być wydawana dzierżawcy lub zarządcy sąsiadującego z tym terenem obwodu łowieckiego na określony czas lub mieć charakter stały;

5) myśliwy powinien poszukiwać, dochodzić i uśmiercić raną zwierzynę możliwie szybko i w sposób oszczędzający jej niepotrzebnych cierpień;

6) dopuszcza się podniesienie zwierzyny drobnej, która padła po strzale w polu widzenia od granicy obwodu łowieckiego, w którym myśliwy wykonuje polowanie;

7) polowanie na zwierzynę grubą może odbywać się pod warunkiem zapewnienia w poszukiwaniach postrzałka udziału ułożonego w tym celu psa.

2. Jeżeli 1 października przypada na dzień następujący po dniu wolnym od pracy, okres polowań z psami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, rozpoczyna się pierwszego z dni wolnych od pracy bezpośrednio przed 1 października.

3. Jeżeli dzień 31 stycznia przypada na dzień poprzedzający dzień wolny od pracy, okres polowań z psami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, kończy się ostatniego dnia wolnego od pracy z dni następujących bezpośrednio po dniu 31 stycznia.

4. Przy określaniu rozpoczęcia i zakończenia okresu polowań z psami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przyjmuje się, że dzień wolny od pracy to niedziele i święta określone w odrębnych przepisach o dniach wolnych od pracy, oraz soboty.

§ 6.1. Podczas polowania nie strzela się do:

- 1) licówki;
- 2) zwierzyny przy paśnikach, lizawkach, pasach zaporowych oraz punktach stałego dokarmiania, z wyjątkiem polowań na dziki i drapieżniki przy nęciskach; myśliwy powinien ustalić u dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego lokalizację nęcisk w obwodzie łowieckim, a dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego powinien uzgodnić ich lokalizację na terenach leśnych z właściwym nadleśnictwem;
- 3) zwierzyny z pojazdów silnikowych i zaczepionych do nich przyczep, naczep lub innych urządzeń oraz z pojazdów konnych, a także z łośdzi o napędzie silnikowym z pracującym silnikiem;

4) zwierzyny na ogrodzonych poletkach żerowych;

5) celów nierozpoznanych.

2. Podczas polowania zabrania się wykorzystywania:

- 1) oślepionych lub okaleczonych zwierząt użytych jako wabiki;
- 2) urządzeń odtwarzających nagrania głosów zwierząt w celu wabienia i płoszenia zwierzyny;
- 3) urządzeń elektrycznych lub elektronicznych, które mogą zabijać lub ogłuszać;
- 4) luster i innych urządzeń oślepiających;
- 5) gazu i dymu do wypłaszania zwierząt.

§ 7. 1. Polowanie w nocy może odbywać się na dziki, piżmaki i drapieżniki – przez myśliwego wyposażonego w myśliwską broń palną z zamontowanym celowniczym urządzeniem optycznym, o którym mowa w § 4 ust. 1, oraz lornetkę i latarkę;

2. Myśliwy polujący w nocy jest obowiązany zachować wyjątkową ostrożność, a w szczególności:

- 1) znać dokładnie teren w rejonie polowania;
- 2) nie strzelać w kierunku osad i dróg publicznych;
- 3) przed strzałem, w przypadku określonym w ust. 1, osobiście rozpoznać przez lornetkę cel i teren na linii strzału;
- 4) w razie oddania strzału i niepodniesienia zwierzyny w nocy sprawdzić wynik strzału przy świetle dziennym.

Rozdział 3

Przepisy o zachowaniu bezpieczeństwa na polowaniu

§ 8. Myśliwy jest odpowiedzialny za bezpieczne używanie broni i amunicji i obowiązany jest do przestrzegania następujących zasad:

- 1) używania broni myśliwskiej sprawnej technicznie;

- 2) przystrzeliwania broni co najmniej raz w roku;
- 3) sprawdzania każdorazowo przed załadowaniem broni, czy lufy nie są zatkane;
- 4) trzymania broni zawsze lufami skierowanymi w górę lub w dół: podczas ładowania i rozładowania broni, poruszania się w terenie, w czasie przerw w polowaniu, zajmowania miejsca w pojeździe lub wychodzenia z niego i w innych podobnych okolicznościach – niezależnie od tego, czy broń jest załadowana czy rozładowana.

§ 9. 1. Przy przechodzeniu, przejeżdżaniu lub przebywaniu w obwodzie łowieckim, w którym myśliwy nie ma upoważnienia do wykonywania polowania, przy korzystaniu z publicznych środków lokomocji oraz w czasie przebywania na terenie miast i osiedli broń myśliwego musi być rozładowana i znajdować się w futerale.

2. Przy przechodzeniu lub przejeżdżaniu przez tereny zabudowane albo poruszaniu się pojazdem, w obwodzie, w którym myśliwy wykonuje polowanie, broń powinna być rozładowana.

§ 10. 1. Podczas przechodzenia przez przeszkody terenowe, a w szczególności rowy, kładki, płoty, wchodzenia i schodzenia z ambony oraz podczas przerw w polowaniu, podczas których broń nie jest odkładana, myśliwy musi usunąć naboje z komór nabojoych.

2. W czasie poruszania się w terenie nierównym, zakrzewionym, grząskim, śliskim, w głębokim śniegu, w momencie karcenia psa lub odbierania od niego aportu, broń musi być zabezpieczona przed możliwością oddania strzału.

3. Odłożona w czasie przerw w polowaniu broń musi być rozładowana, znajdować się w pobliżu i w polu widzenia myśliwego oraz być zabezpieczona przed upadkiem.

§ 11. Nie celuje się i nie strzela się do zwierzyny, jeżeli:

1) na linii strzału znajdują się myśliwi lub inne osoby albo zwierzęta gospodarskie, budynki lub pojazdy, a odległość od nich nie gwarantuje warunków bezpiecznego strzału;

2) zwierzyna znajduje się na szczytach wzniesień;

3) zwierzyna znajduje się w odległości mniejszej niż 200 metrów od pracujących maszyn rolniczych.

§ 12.1. Celowanie do zwierzyny i oddanie strzału jest dopuszczalne dopiero po osobistym dokładnym rozpoznaniu zwierzyny oraz w warunkach gwarantujących skuteczność strzału i możliwość podniesienia strzelonej zwierzyny oraz bezpieczeństwo otoczenia.

2. Myśliwy może oddać strzał do zwierzyny znajdującej się od niego w odległości nie większej niż:

1) 40 m – w razie strzału śrutem lub kulą z broni o lufach gładkich;

2) 100 m - w razie strzału kulą z broni o lufach gwintowanych, przy wykorzystaniu otwartych przyrządów celowniczych;

3) 200 m – w razie strzału kulą z broni o lufach gwintowanych, przy wykorzystaniu optycznych przyrządów celowniczych.

§ 13. Naciąganie przyspiesznika może nastąpić dopiero po dokładnym rozpoznaniu zwierzyny i złożeniu się do strzału; jeżeli strzał nie nastąpił, broń należy zabezpieczyć przed możliwością oddania strzału, a następnie zwolnić przyspiesznik.

§ 14. Przy wykonywaniu polowania z użyciem ptaków łowczych stosuje się następujące metody: z ptakiem łowczym z rękawicy, z ptakiem łowczym z wolnego lotu, lotu towarzyszącego, z czatu, z konia albo z podjazdu;

§ 15. Myśliwy nie może wykonywać polowania w stanie po użyciu alkoholu lub innych środków odurzających.

§ 16.1. Myśliwy jest obowiązany zachować szczególną ostrożność w posługiwaniu się bronią:

1) w terenie o ograniczonej widoczności lub w warunkach zmniejszających widoczność;

2) przy nasilonych pracach w polu, pracach pielęgnacyjnych i eksploatacyjnych w lesie, przy zbiorze runa leśnego.

2. W sytuacji, gdy myśliwemu towarzyszy osoba nieposiadająca uprawnień do wykonywania polowania, jest on obowiązany pouczyć ją o sposobie zachowania się na polowaniu.

3. Zabrania się udziału dzieci w polowaniu.

Rozdział 4

Wykonywanie polowania

§ 17. 1. Polowanie wykonywane jest w celu wejścia w posiadanie zwierzyny, którą określa upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego, zwane dalej „upoważnieniem”.

2. Upoważnienie jest drukiem ścisłego zarachowania i jest wydawane na jeden obwód łowiecki w dwóch egzemplarzach, po jednym dla myśliwego oraz dla dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego.

3. Wydane upoważnienie może zostać przedłużone tylko jeden raz.

4. Myśliwy przekazując do punktu skupu tusze pozyskanej na polowaniu zwierzyny, okazuje egzemplarz upoważnienia osobie prowadzącej punkt skupu celem dokonania stosownej adnotacji.

5. Myśliwy jest obowiązany zwrócić wydającemu upoważnienie po jego wykorzystaniu lub utracie przez nie terminu ważności lub przedłożyć mu upoważnienie, na jego żądanie, w celu dokonania korekty (wykreślenie zwierzyny do odstrzału) w przypadku zrealizowania planu pozyskania danego gatunku zwierzyny.

6. Wzór upoważnienia stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Na terenie obwodu łowieckiego znajduje się jedna książka ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, zwana dalej "książką ewidencji".

2. Wpisów w książce ewidencji mogą dokonywać wyłącznie myśliwi wykonujący polowanie lub myśliwi przez nich upoważnieni do dokonania wpisu lub osoby upoważnione przez dzierżawcę albo zarządcę obwodu łowieckiego do dokonywania tych wpisów.

3. Wpis dotyczący terminu rozpoczęcia polowania musi być dokonany przed jego rozpoczęciem, jednak nie wcześniej niż 24 godziny przed rozpoczęciem polowania.

4. W miejscu wskazanym w książce ewidencji jako miejsce wykonywania polowania nie może w tym samym czasie, bez zgody myśliwego wykonującego polowanie w tym miejscu, polować inny myśliwy.

5. Dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego jest obowiązany poinformować pisemnie właściciwego nadleśniczego o miejscu wyłożenia książki ewidencji oraz o danych personalnych (imię, nazwisko i adres) osoby upoważnionej albo osób upoważnionych do dokonywania wpisów, a także okazywać mu ją lub upoważnionej przez niego osobie oraz innym upoważnionym do tego osobom na każde żądanie.

6. Książka ewidencji stanowi własność dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego i nie może być bez ich zgody przemieszczana z określonego miejsca jej wyłożenia.

§ 19. Wzór książki ewidencji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Rozdział 5 Znakowanie

§ 20.1. Znakowanie odbywa się za pomocą znaku podlegającego ściystemu zarachowaniu.

2. Znak składa się z dwóch części, z których jedna jest zakładana na nacięcie wykonane pomiędzy kością skokową a ścięgnem Achillesa, natomiast druga jest dołączana do narogów pozyskanej zwierzyny.

3. Konstrukcja znaku powinna uniemożliwić jego ponowne użycie.

4. Wzór oraz opis znaku stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 21.1. Osoba prowadząca punkt skupu odmawia przyjęcia tuszy zwierzyny, jeżeli wraz z tuszą nie zostało okazane upoważnienie lub dostarczone świadectwo pochodzenia zwierzyny.

2. Dostarczający otrzymuje od osoby prowadzącej skup dokument stwierdzający przyjęcie tuszy do punktu skupu, który stanowi druk ściśłego zarachowania.

3. Dokument stwierdzający przyjęcie tuszy do punktu skupu zawiera:
- 1) pieczęć przedsiębiorcy prowadzącego punkt skupu;
 - 2) określenie miejscowości punktu skupu;
 - 3) numer dokumentu;
 - 4) określenie dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego;
 - 5) imię i nazwisko myśliwego lub osoby dostarczającej tuszę;
 - 6) adres myśliwego lub osoby dostarczającej tuszę;
 - 7) datę, godzinę i miejsce pozyskania zwierzyny;
 - 8) określenie gatunku pozyskanej zwierzyny oraz numer tuszy w upoważnieniu lub w świadectwie pochodzenia zwierzyny;
 - 9) numer znaku, o którym mowa w § 20 ust. 1;
 - 10) numer obwodu łowieckiego;
 - 11) województwo;
 - 12) określenie klasy jakości tuszy;
 - 13) wagę tuszy wyrażoną w kg;
 - 14) cenę jednostkową za kg tuszy;
 - 15) wartość tuszy;
 - 16) numer upoważnienia lub świadectwa pochodzenia zwierzyny;
 - 17) oświadczenie myśliwego lub osoby dostarczającej tuszę o braku zastrzeżeń wagowych i jakościowych oraz o dołączeniu oświadczenia o przeprowadzeniu oględzin tuszy odstrzelonego zwierzęcia, którego wzór został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. nr 17, poz. 127, ze zm.), jeżeli takie oświadczenie zostało do tuszy dołączone;
 - 18) datę i godzinę przyjęcia tuszy potwierdzoną podpisem przyjmującego;
 - 19) podpis myśliwego lub osoby dostarczającej tuszę.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

„Książka stanowi oryginalne omówienie prawnych aspektów łowiectwa z punktu widzenia humanitarnej ochrony zwierząt. Należy do bardzo rzadkich w polskiej literaturze prawniczej gruntownych omówień danej dziedziny, która nie jest zamierzona jako dogmatyczny wykład obowiązujących regulacji prawnych, ale ich krytyczna analiza. Z tego względu jej wartość wykracza dalece poza informacje o treści przepisów i ich interpretacji, jakie stanowią istotę większości publikacji prawniczych. Celem, jakiemu służą rozważania autorki, jest ocena, na ile przepisy polskiego prawa łowieckiego uznać można za akceptowalne z punktu widzenia współczesnych standardów humanitarnej ochrony zwierząt, rekonstruowanych przez nią przede wszystkim w oparciu o główne akty normatywne dotyczące tej problematyki (zarówno na poziomie prawa międzynarodowego, europejskiego, jak i krajowego (...)).

Praca stanowi interesujący, oryginalny i wartościowy wkład w refleksję nad prawnymi aspektami humanitarnej ochrony zwierząt, otwierając poważną dyskusję nad potrzebą i kierunkami zmian obowiązujących przepisów prawa łowieckiego.”

dr hab. Tomasz Pietrzykowski
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Śląski w Katowicach

„W recenzowanej monografii dr Magdalena Micińska-Bojarek dokonuje dojrzałej i głęboko przemyślanej analizy teoretycznych i praktycznych zagadnień związanych z humanitarnym aspektem łowiectwa. Praca ta stanowi wartościową naukową publikację. Z całym przekonaniem można polecić ją każdemu, kto pragnie poszerzyć wiedzę na temat problematyki łowiectwa i jego humanitarno-prawnego aspektu.”

Prof. UMK dr hab. Agnieszka Skóra
Kierownik Katedry Prawa Administracyjnego
Wydział Prawa i Administracji UMK w Toruniu

Magdalena Micińska-Bojarek

Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji UMK w Toruniu. Doktor nauk prawnych, adiunkt na Wydziale Prawa i Administracji Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy oraz współpracownik Katedry Chemii Środowiska i Bioanalitiky Wydziału Chemii UMK w Toruniu. Autorka kilkudziesięciu prac z dziedziny prawa ochrony środowiska, w tym monografi: *Udział społeczeństwa w ochronie środowiska. Instrumenty administracyjno-prawne* (Toruń, 2011).

Wydawnictwo Naukowe SILVA RERUM
www.wydawnictwo-silvarenum.eu

Podany na II stronie okładki ISBN dotyczy wersji drukowanej, wyd. I.